

Вървіжъ двѣ-тѣ — не говорѣтъ
Срѣща имъ поддойникъ (1)
Запрѣхъ ся да си уберижъ,
Пажъ да му не минжъ.
— „Зла й срѣща-та, рѣчи Деша,
„Поддойникъ ни срѣшна:
„Помнишь-ли ты чича Неша
„Онаѣхъ годинѣ....
„Знашь-ли, буле, кога ходи
„Чичо прѣзъ-планинѣ
„Той назадъ си раненъ доди:
„Тозъ дьяволъ го срѣшналъ.
„Добрѣ казвжъ наш'-тѣ стари,
„Зла срѣща ся случва.
„Кога с' по зло ся не върне,
„Зло, често, докарва...
— „Що ся боишь мър' кѣлино?
„Ты кѣт' дѣте стана,
„Я по-бърже, догдѣ й хладно,
„Да вървимъ ный двама.
„Колко хора той е срѣшналъ
„Тѣзъ сутрѣна рано,
„Колко хора е погледнѣлъ,
„Ни е були' — вѣрно...
— „Азъ ще плюѣхъ у пазва си
„И чехли ще размѣиѣхъ,
„Дано зло-то ся разгони
„И сърце си утѣиѣхъ, . . . “
Постояхъ, пошепнахъ —
Тръгнахъ да вървижъ —
Двѣ циганки, пакъ, срѣшнахъ,
Зехъ да си думжъ:
„Да бѣхъ ны тѣзъ срѣшнали,
„По добро бы было:
„Ни бѣхми ся замыслили —
„Що бы ся случило.....

(1) Поддойникъ, кой-то былъ отбитъ и посѣлъ пакъ засукалъ.